

DEMOKRASİ DAVASI

Halkın gücünün üstünde başka güç yoktur, diyor demokrasi. Halk yöneticisini kendi seçer, değiştirir ve kendi kendini yönetir. Bir nevi bağımsızlık, özgürlük demektir demokrasi. Türk milleti de tarihi boyunca bağımsızlık mücadelesi vermiş, bağımsızlığı için gerektiğinde canını feda etmekten kaçınmamıştır. Üzerinden altı yıl geçen 15 Temmuz hain darbe girişiminin, halkımızın direnişiyile bastırılması da tarihimizin en büyük bağımsızlık mücadelelerinden birisidir.

15 Temmuz gecesi milletimizin destansı direnişi sayesinde Türk demokrasisinin makus talihi değişti. Geçmiş darbelerle dolu olan Türkiye, bu defa demokrasisine sahip çıkarak adeta tarih yazdı. Korkusuzca tankların, silahlı askerlerin önüne çıkan vatandaşlarımız bağımsızlıkları için kahramanca şehit oldular. Milletimizin çelikten iradesi karşısında darbecilerin uçakları, silahları, tankları başarısızlığa uğradı. Halk iradesine sahip çıkarak cuntacı sözde askerlere adeta bir kahramanlık destanı yazarak “dur” demiştir. Farklı düşünceleri olan, farklı ideolojileri savunan milyonlar o gece tek yürek olmuş, demokrasiye sahip çıkmıştı. O gece Türk’ü, Kürt’ü, Laz’ı, Çerkez’i hepsinin haykırıları, duyguları aynıydı, hepsinin ortak davası vatan sevdasıydı.

15 Temmuz, Türk Silahlı Kuvvetlerinde oluşan FETÖ bağlantılı ve kendilerini “Yurtta Sulh Konseyi” olarak adlandıran paralel yapılanmanın yapmaya çalıştığı başarısız haince bir darbe girişimidir. Her şeyi hesaplayan cuntacılar yalnızca halkın gücünü hafife almış ve hesaba katmamışlardır ama onları durduran halkın iman dolu göğsü olmuştur. “Bir gün, istiklal ve cumhuriyeti müdafaa mecburiyetine düşersen, vazifeye atılmak için içinde bulunacağın vaziyetin imkân ve şeraitini düşünmeyeceksin.” diyor Mustafa Kemal Atatürk. Göğsü vatan ve iman aşkıyla dolu Şehit Ömer Halisdemir de vatan uğruna ölümü dahi göze alarak hiç düşünmeden vazifeye atıldı ve o hain girişimin bütün seyrini değiştirdi. Bir kuş olup şehadete uçtu ruhu ama bize bedeli ödenmiş bir demokrasi bıraktı.

Cumhurbaşkanımız tarafından direnişe çağrılan milletimiz hiç düşünmeden meydanlara akın etti. Halkın vergisiyle alınan silahlar halka doğrultuldu, halkı koruması gereken askerî üniformalı teröristler halka ateş açtı ama yine de gönülleri vatan aşkıyla yananları durduramadılar. O gece söndürülmeye çalışılan istiklâl ateşini bu millet harlayarak daha da canlandırdı.

Zaman kavramının adeta yok olduğu, sesleriyle yankılanan o karanlık gece direniş ateşiyle aydınlanmıştı. Şafakla beraber öten kuşlar, aydınlanan gökyüzü; özgürlüğü, zaferi müjdeliyordu sanki. Cuntacıların neredeyse tamamı teslim olmuş zafer milletimizin olmuştu. Milletimiz gönlündeki vatan aşkıyla bir istiklâl mücadelesini daha kazanmıştı. Ülkeyi yerle bir etmek isteyen hem içimizdeki hainler hem de etrafımızdaki düşmanlar söz konusu vatan olduğunda nasıl birlik olduğumuzu bir kere daha görmüş oldu. Ülkemizi esir almak için yaptıkları haince planlar milletimizin onurlu mücadelesiyle yerle yeksan olmuştu. Belki o gecenin kahramanlarının silahlara tanklara karşı elinde silahı yoktu ama göğüslerinden fişkıran iman ve vatan aşkı onların en büyük silahıydı. Bütün dünyaya hak edilmiş, bedeli ödenmiş bir demokrasimizin olduğunu bir kez daha kanımızla canımızla sonuna kadar kanıtlamıştık. Tıpkı Kurtuluş Savaşı’ımızda “Korkma” diyerek atalarımızın öncülüğünde başlayan istiklâl ve demokrasi mücadelesi o gün de devam ediyordu; Türk Milleti bütün düşmanlarına o gece “Fitrat değişir sanma, bu kan aynı kandır!” diye bir kez daha meydan okuyordu

O gece İstiklal şairimiz Mehmet Akif Ersoy'un dediği gibi "Bir hilal uğruna ya Rab ne güneşler batıyor!" misali demokrasi savaşımızın zaferle sonuçlanmasının gururunu ve şehitlerimizin acısını aynı anda yaşadık O gece şehit 250 kahraman vatan evladının acıları yüreğimizi yakarken vatan ve millet uğruna yaptıkları kahramanca mücadele ile gururlandık. Her karışı şehitlerimizin kanıyla sulanmış bu vatan bize onların emanetidir ve ne pahasına olursa olsun korumak en önemli vazifemizdir. Şimdi bizlere demokrasi şehitlerinden emanet olarak aldığımız bu vatana ve bağımsızlığımıza gerekirse canımızı ortaya koyarak sahip çıkmak düşüyor. Ne diyor Mehmet Akif Ersoy : "Ben ezelden berridir hür yaşadım, hür yaşarım / Hangi çılgın bana zincir vuracakmış, şaşarım!". Zaten hür olmadıktan sonra ne anlamı var ki yaşamanın? Özgürlüğü uğruna mermilere siper olan, tankların önüne geçen ve o karanlık geceye yenilmeyen bu millet için güneş asla batmayacaktır.

Şunu unutmamak gerekir ki ülkemizin huzur ve refahına, bağımsızlığına göz dikenlere milletimiz her daim gereken cevabı canı pahasına verecektir. Başta bu demokrasi savaşında ilk kurşunu sıkan Ömer Halisdemir olmak üzere 250 vatandaşıma ve bütün şehitlerimize rahmet diliyorum. Ruhları şad olsun.

RUKİYE NUR YURTTAŞ

10/B 2051

15 TEMMUZ ŞEHİTLERİ FEN LİSESİ